

Fama Postvma Praesvlvm Antverpiensivm

Hugo, Hermann

Antverpiae, 1611

Lævino Torrentio Foederis inter Austriacum & Belgas Fæciali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69073](#)

LÆVINO TORRENTIO

FOE DERIS

inter Austriacum & BELGAS
Fæciali.

BElgica sanguineis fortuna impulsa procellis
Nutabat: Mars inde fero languentia ferro
Viscera scrutari: belli cini lis imago
Parte aliâ diro aspectu ingulare colonos.
Non aliter, rutilâ virgo Tritonia fertur
Gorgone terrigenas proculcauisse rebelles,
Aspectu metuenda suo, mollesq; lacertos
Exangui durasse gelu. secunda Charybdis
Undique surgebat leti; cum optata relinxit
Iactatæ Cynofura rati LÆVINVS: at illa
Aspectu ganisa viri, iam credit in uno
Pœnarum vidisse modum speculumque salutis.
Ergo ubi semianimes artus moribunda leuârat,
Dura nonercalis depromere crimina sortis.
Gestit, e^r Aduaticæ lugubria funera gentis;
Sed dolor exanimi ducens suspiria corde,
Vix tandem has tremulâ profudit voce querelas:
Quò feror infelix hei Belgica? quando feroceſ
Euafisse acies dabitur? ſpoliata fatigor
Hostiles inter cumulos ceu præda latronum.
LÆVINE, ô nostris ſpes ſera atque unica rebus!
Funera funeribus cernis cumulata meorum,
Quos hinc dura lues, illinc feralia Martis
Spicula ſtrauerunt? cernis fluitantia lymphis.
Corpora, ſanguineisque refuſa noualibus offa?

D 3.

Stare

§4

Stare cadaveribus vedit vada languida Scaldis,
 Purpureo voluens lacrymandas flumine cedes.
 Ipsa ruo propriis in tristia funera telis,
 Demerguntque caput fumantia stagna cruento.
 Nulla domus superest tragicō non anxīa casū,
 Nulla domus quæ non saeo vexata Gradiua
 Sæpius admixto ducat sua pocula fletu;
 Et rebus diffisa suis, vitamque perosa,
 Ultima ab exanimis ducat suspiria fibris.
 Viuum funus eo, mediā vix parte superstes.
 Hæ moueant lacrymæ, moueant LÆVINE dolenda
 Vulnera, purpureisque rubentia viscera sulcis.
 Da dextrâ rediuita tuâ præcordia sumam,
 Mæstaque quæ luget facies noua gaudia spiret:
 Cen flos hostili moriens ingulatus ab imbre,
 Natuum repetit Pboeo radiante vigorem.
 Dixerat, & magno vocem rupit lamento.
 Intereà has patriæ LÆVINVS corde querelas
 Voluebat; dubiusque, ut ab omni parte viator
 Contemplatus iter, quæ sit sibi nescit eundum:
 Sic animus vario labefactus vulnere nutat
 Curarum. qui ferret opem? Martémne soueret
 Alarum auxilio? nimiis heu cladibus æger
 Belga timet lituos: superest sopire cruentem,
 Si neget afflictam bello reparare salutem.
 Ergo abit, & docto lingue torrente, furoris
 Armati sedat rabiem, Patriaque labantis
 Ancipites firmat nutanti culmine lapsus.
 Austriacam subito complexa est Belgica dextram,
 Itaque non fragili coierunt fœdera nexu.
 Quas grates Brabante feres? quæ premia tantis
 Consilii? tantis dabitur quæ laurea factis?
 Quod vigeant leges, huic te debere fatendum est,

Bel-

Belgica; quod placidos furiosa licentia frenos
Iussa pati, & laceri iuuenescant viscera regni.
Eternis magnos ausus inscribere fastis
Fas fuerit, tituloque audaci ornare sepulchrum:
Magne Pater Patriæ LÆVINE hac conderis urnâ.

Adrianus Moens, Antuerp.

T O R R E N T I O
P A C I S R E D V C T O R I
Oda triumphalis.

N Ec magnus alma pacis amor lyra,
Aut comparatum displaceat otium:
Intende carmen Musa, pacis
Plectra ducem meliora cantent.
Anhela stabant agmina Belgicis
Instructa campis, hinc domus Austria
Ibericis vallata turmis,
Inde ciens fera bella Belga:
Ut saurus olim Teuto sub Alpibus
Ridensque semper Martis in horrido
Cimber tumultu, stabat inde
Romuleis Marius ceteruis:
Velutque quondam perfidus Hannibal
Bellisque fortis Scipio, pro focis
Arisque certantes supremo
Marte, caput dominosque terra
Quos fata vellent; hinc Numidas trahens
Pœnus ceteras, robur at Italum
Dudum inde victrices cohortes
Scipio agens acuebat iras.

D 4.

Irru-